

Goeie Nuus Good News

NOU REEDS 28 JAAR OUD!

GRATIS

**Oktober
2026**

**AANLYN-UITGAWE
ONLINE EDITION**

Posbus 1957
Potchefstroom 2520
Tel: 079 273 4630
www.goodnewsmessage.co.za
Goeie Nuus Koerant -
Good News Newspaper

AS DIE SEE SE GOLWE AANHOU DONDER

"Ag dit as loutere vreugde ... en hou moed" (Jak. 1:2-5).

"Consider it pure joy ... whenever you face trials of many kinds ... because you know that the testing of your faith produces perseverance" (James 1:2-5).

Jy ken die wysie, maar dalk onthou jy nie al die woorde óf miskien die storie nie - maar as jy kom koffie drink, speel ek dit dalk vir jou op ou Joe se swart klavier! "It Is Well with My Soul" is in 1873 geskryf deur Horatio Spafford, 'n prokureur en sakeman van Chicago. Sy lewe was 'n opeenstapeling van tragedies: Die Groot Brand van Chicago vernietig sy beleggings, sy vierjarige seun sterf as gevolg van siekte. Hy stuur sy vrou Anna en dogters per skip Europa toe vir 'n beter lewe. Die SS Ville du Havre sink op 22 November 1873 toe dit met 'n ander skip bots. Sy vier dogters - Tanetta, Maggie, Annie en Bessie - verdrink. Sy eie vier meisiekinders!! Sy vrou Anna oorleef en stuur aan hom die eenvoudige telegram: "Saved alone."

Toe Horatio later oor die plek vaar waar sy vier dogters verdrink het, het hy in sy rou en diepste pyn die volgende woorde geskryf:

*"When peace, like a river,
attendeth my way,
When sorrows like
sea billows roll;
Whatever my lot,
Thou hast taught me to say,
It is well,
it is well with my soul."*

"Ons weet dat God alles ten goede laat meewerk vir dié wat Hom liefhet" (Rom. 8:28). Met alle menslikheid en eerlikheid kan ek en miskien jy ook, uitroep: "Hoekom, Here?" Ons verstaan nie altyd God se paaie nie.

"Want My gedagtes is nie julle gedagtes nie, en julle paaie is nie My paaie nie, sê die Here" (Jesaja 55:8).

KOM NA MY TOE

Maar dan hoor ons die storie van 'n Jood, Sy Naam is Jesus. "COME TO ME! Come to Me, ALL you who are weary and heavy burdened, and I will give you rest..." (Matt. 11:28). Jesus het nooit gesê daar sal geen storms wees nie. En Paulus nog minder. Die "welvaartsleer" maak dalk hier nie sin nie. Duisende jare se geskiedenis verduidelik genoeg. Storms, alle storms is 'n realiteit. Storms binne of buite!

Jesus sê: "Kom na My toe..."

Wanneer jy ontsteld of moeg is. Wanneer jy swaar dra en stoksielalleen voel. Wanneer jy verraa is. Wanneer jy self óf niemand anders meer vir jou antwoorde het nie. As alle hoop dalk verlore lyk. As jy jou smaak verloor vir gewone gesels of die grappies by die vuur nie meer snaaks is nie! Wanneer jy nie meer veilig voel nie. Wanneer jy skaam of skandelik voel. Wanneer jy stukkend gehuil is! Verward en selfs woedend is. Dalk is jy net keelvol en kan nie meer byhou nie. Wanneer jy stil en stom geword het, wanneer hierdie storms se golwe net aanhou slaan! Die skip sink!

Hoor dan die woorde... "Kom na My toe."

Dan dink ek aan Job. Sy lewe klink amper soos 'n nagmerrie - maar dit was sy werklikheid. Wat 'n worsteling! Wat 'n sielestryd! Die oumense het gesê: "wanneer dit voel alle hel breek los..." Dan mag ek soos Dawid in die Psalms in die nag alleen uitroep, "Hoekom, Here?" Is daar dan geen einde? Die medikasie en die beraders kom tot niks, die bank kan nie help nie! Ek dink weer aan Job, 'n man van smarte, iemand wat alles wat vir hom kosbaar was, voor sy oë verloor het! Tóg na alles wat met hom gebeur, sien ek hoe "die ratte" in sy lewe verander. Hoe hy

in sy eie stryd vir sy vriende begin bid het en sy lot verander. Dit tref my diep...

Jou pyn hoef nie die einde van jou roeping te wees nie. Selfs wanneer jy deur jou eie storm gaan, kan God jou nog gebruik om vir iemand anders 'n vriend, 'n voorbidder en 'n bemoediger te wees met watter vermoëns jy ook al het. Al is dit hoe eenvoudig, al gaan sit jy net daar en sê niks! Wees daar! Stuur die emoji!

Mag ek net hier noem, ontvlugting of ontkenning is nie 'n goeie roete om te kies in tye van trauma, teleurstelling, verlies of vernedering nie. Die somme wat nie balanseer nie, die emosionele pyn, mislukking, daardie aaklige diagnose, egskeiding of selfs die afsterwe van jou geliefde... dit is deel van die storms op aarde maar jy hoef dit nie alleen te hanteer nie. "Come to Me, all you who labour and are heavy laden, and I will give you rest" (Matt. 11:28).

WEES 'N VRIEND SOOS JESUS

"What a Friend We Have in Jesus" is deur die prediker Joseph M. Scriven in 1855 as 'n gedig geskryf om sy siek moeder te vertroos. Wat begin het as 'n

eenvoudige gedig vir 'n moeder in nood, het later 'n lied geword wat miljoene mense herinner aan die wonderlike waarheid: Jesus is 'n ware Vriend. Hy is nie net 'n Vriend wanneer die son skyn of as die begroting klop nie. Nie net as die lewe sin maak nie... Hy is dié Begin en dié Einde. IS JESUS VANDAG JOU VRIEND? Roep Hom aan sodat Hy ook jou Vriend kan wees!

As dit voel of die vyand die oorhand gekry het, het ek hoop vir jou! My vriend, Jesus het die dood en alle bose magte oorwin! Jesus maak die storms STIL! "Through His grace and mercy, I found Him as my loving, forgiving and faithful Friend!" Ek en jy is vergewe en geliefd! Jou Skepper het voorsiening gemaak vir tye soos dié. Solank as wat ons nog asemhaal sê die Bybel is daar 'n hoopvolle toekoms! Al sal die vyeboom nie bot nie, NOGTANS sal ek jubel in die Here! Ja ... ek sing met trane... "It is well with my soul." Ek sing dan ook uit dankbaarheid, "What a Friend we have in Jesus". Ons het nog 'n pad om te gaan. JY IS NIE ALLEEN NIE, MY VRIEND! Hou saam met my wag op hierdie reis. Ons is nog nie tuis nie, NÓG NIE! Amen.

- Jan Dup

Kyk, Ek maak alles nuut!

God het Sy vingerafdrukke op die mens en op Sy ganse skepping gelê. Hy het Sy Eie bestaan en identiteit aan ons geopenbaar, met die uitsluitlike doel om elke individuele gelowige in Jesus Christus te red, te genees, te bevry, te verlos uit die mag van die bose, veral ook uit jou verdrukkinge, beproewinge, smart, pyn en lyding. Ja, Hy sien jou raak, is besig om jou te red en te genees, liggaamlik en geestelik. Hy wil jou nuutmaak en jou uitstuur om met medelye vir ander in nood bevryding aan te kondig.

Terwyl Jesus nog op aarde was, het Hy drie keer dissipels uitgestuur om Sy Koninkryk te verkondig. In Luk. 9 stuur Hy eers 12 uit: *"En Hy het Sy twaalf dissipels saamgeroep en aan hulle mag en gesag gegee oor al die duiwels en om siektes te genees. En Hy het hulle uitgestuur om die koninkryk van God te verkondig en die siekes gesond te maak."* Daarna het Hy in Luk. 10 sewentig ander dissipels uitgestuur, *"want die oes is groot en die arbeiders is min. Bid dan die Here van die oes dat Hy arbeiders in Sy oes uitstuur."* Hierna het Jesus, net vóór Sy hemelvaart, die Groot Opdrag gegee: *"Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. Amen"* (Matt. 28:19-20).

Wat het jy gedoen "al die dae"? En wat het God met jou gedoen "al die dae" van jou lewensreis? Het ek en jy die Groot Opdrag volledig uitgevoer? Maak 'n volledige studie van Jesus se Groot Opdrag. Gaan dit woord vir woord na met 'n oop gemoed en op jou knieë. Meet jouself aan die Woord. Is jy self al 'n toegewyde dissipel van Jesus? Ons lees in Efésiërs 5:15-17: *"Pas dan op dat julle nougeset wandel, nie as onwyse nie, maar as wyse; en koop die tyd uit, omdat die dae boos is."* Hoe kan ons hierdie Opdrag werklik nakom?

GOD SE INGRYPE BEGIN BY WEDERGEBOORTE

Ons vind dit reeds as God se vingerafdrukke in Joh. 3:3-5 en Joh. 3:16: *"Want so lief het God die wêreld gehad, dat Hy Sy Eniggebore Seun gegee het..."* Nie die "aarde" nie, maar die "wêreld", wat heenwys na alle mense wat op die aarde woon. En tog verder ook, God se vingerafdrukke lê op die ganse heelal. So skryf Johannes aan 'n gebroke

wêreld: *"Ons het Hom lief, omdat Hy ons eerste liefgehad het"* (1 Joh. 4:19). Die eerste stap is dus om na God te kom, in ootmoed ons sonde te bely, en Jesus in ons harte in te nooi. Wanneer ons self gewederbaar, gered, genees, en herstel is, kan ons na ander uitreik in God se krag.

DIE KRAG VAN DIE GEES EN DIE VRUG VAN DIE GEES

Ek beleef in die Kerk van Jesus Christus twee uiteenlopende elemente wat dreig om mekaar te ondermyn, omdat elkeen sy eie standpunt wil handhaaf terwyl dit op sigself eensydig en gebrekkig is. Aan die een kant word daar klem gelê op die KRAG wat ons ontvang wanneer Jesus ons doop met die Heilige Gees en die beoefening van die Gawes van die Heilige Gees en gepaardgaande daarmee die spreek in tale. Dan moet ons ook let op die nege gawes van die Heilige Gees (1 Kor. 12:8-10), nie net een van die nege nie. Aan die ander kant word daar eensydig klem gelê op die VRUG van die Heilige Gees en die beoefening en toepassing van die vrug in ons lewens. En dit gaan saam met heiligmaking in ons lewens.

Jesus het voor Sy hemelvaart gesê hulle moet in Jerusalem wag (die 120, tien dae lank) vir die krag van die Heilige Gees (en Sy gawes): *"En julle sal KRAG ontvang wanneer die Heilige Gees oor julle kom, en julle sal My getuies wees"* (Hand. 1:8). Lees verder Hand. 2. Kom ons hou dan op om te probeer besin oor hoe en waar, en of dit net vir daardie tyd was, ensomeer. Aan die ander kant is daar die vrug van die Heilige Gees, wat altyd daar moet wees. Jesus het gesê: *"Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart, met jou hele verstand, met jou hele siel en met al jou krag. Dit is die eerste gebod. En jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Aan hierdie twee gebooie hang die hele Wet en die Profete"* (Matt. 22:37-40). Liefde is die begin van die vrug van die Heilige Gees (Gal. 5:22).

Hierdie twee elemente - die GAWES en die VRUG - moet bymekaar uitkom. Een van die simbole van die Heilige Gees is 'n duif wat op Jesus neergedaal het toe Hy gedoop is. Die Duif het twee vlerke. Die een vlerk kan ons vergelyk met die KRAG (nege gawes), en die ander een kan ons vergelyk met die VRUG (oftewel die negevoudige vrug). Die duif het albei vlerke nodig om te vlieg. En om net die een te belig, beteken die duif kan nie ordentlik vlieg nie. Die Duif is die Heilige

Gees wat Jesus gestuur het vir die Kerk. Maar ons wat die gawes óf die vrug ontvang, gaan mank as ons slegs die een of die ander aanvaar en toepas in ons lewens. Toon my dan jou werke van jou geloof: Ek wil die krag sien met wonders en tekens en kragtige dade (gawes); maar ek wil daarmee saam ook die vrug van jou geloof sien in jou lewe.

MY BELEWENIS

Ek worstel in my persoonlike lewe met hierdie twee elemente, en weet nie hoe om die kloutjie by die oor te bring nie. Toe gaan lees ek op oor hierdie Afrikaanse idioom: Die jagter het 'n bok geskiet wat besig was om met sy agterpoot se kloutjie agter sy oor te krap; hy het die bok met een skoot deur die kloutjie EN die oor gelyk geskiet! Die jagter moes dus letterlik "die kloutjie by die oor uitbring" om sy storie te laat klop en die twee oënskynlike teenstrydighede met mekaar te versoen. Dit beteken dus jy bring twee uiteenlopende of teenstrydige sake met mekaar in verband. Jy probeer 'n logiese skakel vind om 'n storie of argument geloofwaardig te laat klink.

Jy los 'n raaisel op deur die leidrade bymekaar te sit sodat die antwoord duidelik word. En dit doen jy in gebed en verootmoediging, want dit geskied onder leiding van die Heilige Gees soos Hy dit aan jou openbaar. Jy kan dit nie met die verstand uitwerk nie, *"want dit is God wat in julle werk om te wil sowel as te werk na Sy welbehae"* (Filip. 2:13). Buig dan jou hart in verootmoediging voor Hom en vra dat Hy jou vul met die Heilige Gees: *"As julle dan wat sleg is, weet om goeie gawes aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal die hemelse Vader die Heilige Gees gee aan die wat Hom bid?"* (Luk. 11:13). Vra met kinderlike opregtheid, en jy sal ontvang. Selfs in jou binnekamer, op jou knieë, al verstaan jy nie alles nie, maar jy het 'n behoefte om meer van Jesus te kry, ja die volheid van Jesus deur die Heilige Gees.

Ek het gevra, en ontvang. In my persoonlike belewenis was ek my hele lewe soekend na sekerheid van saligheid. Ek het in 'n streng-godsdienstige huis grootgeword, het alles gedoen wat die kerk van my gevra het. Ek het katkisasie-klasse bygewoon in 'n tradisionele kerk, is aangeneem, op 20 is ek gekies om 'n diaken te word. Ek het uitgegaan om kollektes te gaan haal in my wyk, betrokke geraak by mense wat kos nodig gehad het. Ek het nie gerook of gedrink of dergelike dinge gedoen nie. Tog was dit leeg hier binne my. Alles was werke om die

hemel te verdien. Op 'n dag het ek op my knieë gaan staan in my binnekamer en vir die Here gevra: *"Here, ek weet ek moet seker wees van my saligheid, wat moet ek doen om hemel toe te gaan?"* En terwyl ek so op die Here wag, antwoord Hy my in 'n hoorbare stem, en sê vir my: *"Neem Jesus aan as jou Persoonlike Saligmaker."* En net daar het Hy in my hart kom woon! Hy vergewe my al my sondes, wederbaar my en skielik oorweldig 'n groot blydskap my en Hy doop my ook nog met die Heilige Gees!

Later sou ek beter verstaan wat oor my gekom het, en ek sing saam in die Pinksterkerk: *Ek het my bekeer en met water laat doop
En toe doop Hy my met Sy Heilige Gees
En toe praat ek in ander tale
Volgens Handeling twee vers agt en dertig.*

GOD BEKRAGTIG ONS VIR DIE GROOT OPDRAG

Op elkeen van ons se lewenspad kom daar aanslae op ons lewe en ons word met smarte deurboor vanweë die sondeval, en ook die gebroke milieu waarbinne ons bestaan. Maar God is groter, en Sy Lewende Woord hou stand tot in Ewigheid en sal nooit vergaan nie! Die Bybel is ook nie bloot 'n storieboek of 'n geskeidenishandboek nie. Of selfs 'n Teologiese geskiedenisboek nie. God se Woord is lewend en kragtig en skerper as enige tweesnydende swaard... (Heb. 4:12). Want dit is die Waarheid wat nie begrawe kan word nie. Daarom kan dit nie met menslike intellek verklaar word nie, maar slegs as openbaringskennis van God aanvaar en beleef word.

Kom dan nou, verlustig jou in Hom, en Hy sal jou gee, die begeertes van jou hart. Dit is Sy verlustiging om aan jou beide die gawes en die vrug van die Heilige Gees te gee, sodat jy 'n nog kragtiger getuie vir Sy koninkryk kan wees. Verlustig jou in Hom! Amen.

© Dr JJ Venter

"A Spirit-filled life carries the fragrance of Christlike character (fruit) and the witness of Spirit-given power (gifts). The Church flourishes when it welcomes both."
- Emmanuel Oluwafemi

God's Plan for Renewal

One of the best aspects of spending time alone with God is being renewed daily by His Word and Presence. Lamentations 3:22-23 says, *“The steadfast love of the Lord never ceases; His mercies never come to an end; they are new every morning; great is Your faithfulness”*. When we make space for God in our lives, especially at the beginning of the day, He is faithful to renew and prepare us for all we will face in the world. May God teach and guide us into daily renewal as we make space every morning for Him to fill.

God has an incredible plan for renewal in your life. He knows better than anyone the trials, circumstances, and people that wear you down. And He knows that you need time to be refreshed by Him. Often, we seek rest and renewal from people and entertainment. Our friends, family, and entertainment can be great sources of fun and rest to be sure, but the only consistent and true source of renewal we have is spending time with our heavenly Father. Only He knows to the full

extent what you need. And only He can give it to you. Let's allow Him to simply reveal how to rest in His Word and Presence.

Two Corinthians 4:16 says, *“Though our outer self is wasting away, our inner self is being renewed day by day.”* Because of the nature of sin and separation from God, we as humans will not live in our fleshly bodies forever. Genesis 3:19 says, *“By the sweat of your face you shall eat bread, till you return to the ground, for out of it you were taken; for you are dust, and to dust you shall return.”* But we also have the promise of Jesus in John 11:26 that *“everyone who lives and believes in [Him] shall never die.”* We live on Earth knowing one day our Earthly bodies will pass away, and we will at the same time be taken from this world to the next. But God's desire is that while you are here in this body you would be renewed in your spirit every day. Though your body will grow weary, He desires to strengthen your spirit with the hope of an everlasting life with an all-loving God Who cares for you. You can

meet with God every day. You've been given the ability through the Spirit to rest in God's Presence, to know His nearness and love. You can have the same experience as Paul, being *“renewed day by day”* (2 Corinthians 4:16).

So, how can we experience God's promised renewal? First, it starts with trusting that God will reveal His love to you when you meet with Him. In Jesus' high priestly prayer in John 17, He asks God to love us with the same love with which He loves Jesus (John 17:26). When you ask Him to show you His love, He will. When you make space to encounter Him, He will fill you with His Presence. Trust that God loves to meet with you and renew you.

Also, foundational to experiencing renewal is engaging in worship. You and I are created to worship. It is both our highest goal and greatest success. When you engage in worship daily, you will experience a renewed sense of purpose and direction. Last, spend time reading God's Word, allowing it to change you and lead

you to obedience. You must experience renewal in areas of your life that are not aligned with God's Word. You have to spend time allowing yourself to be shaped and transformed by what God says is best for you. So much of being renewed by God is choosing to believe His Word over our experience of what we feel is true.

Let your faith be stirred to encounter your heavenly Father today. You can earnestly desire to meet with Him without any fear or reservation that you won't experience His renewal. Know that when you wake up every morning, God has a plan for the time you spend with Him and the ability to reveal it to you through the Holy Spirit.

God earnestly desires to renew you. He longs to heal the wounded and dry places in your life. Spend time today meditating on God's promise of renewal, and allow your desires to be stirred to receive all that your heavenly Father longs to give you! www.first15.org

Ministry@Work

PEOPLE • PRAYER • PURPOSE • PROGRESS

THE LORD'S PRAYER

KJV

Our Father which art in heaven,
Hallowed be thy name.
Thy kingdom come.
Thy will be done in earth,
as *it is* in heaven.
Give us this day
our daily bread.
And forgive us our debts,
as we forgive our debtors.
And lead us not into
temptation, but *deliver us*
from evil:
For thine is the kingdom,
and the power, and the glory,
for ever. Amen.

TSW

" Rraetsho
yo o kwa magodimong;
leina la gago a le itshepisiwe;
puso ya gago a e tle;
thato ya gago a e dirafale
mo lefatsheng
jaaka kwa legodimong.
Re fe gompieno
sejo sa rona sa letsatsi.
O re itshwarele melato ya rona,
jaaka le rona re itshwarela
ba ba melato le rona.
O se re gogele mo thaelong,
mme o re golole mo bosuleng.
Gonne bogosi ke jwa gago,
le thata, le kgalalelo,
ka bosenabokhutlo! Amen."

Ministry@Work

TAKING THE GOSPEL TO THE WORKPLACE - HOPE CENTRE — IMPACTING TOMORROW

THAPELO YA MORENA

Go tihlola dikarolo tsa Thapelo ya Morena ka bokhutshwane

1 RRAETSHO YO O KWA MAGODIMONG

Re bitsa Modimo Rraetsho. O a re rata, o a re tihokomela e bile re ka mo ikanya.

2 LEINA LA GAGO A LE ITSHEPISIWE

Re tlotla leina la Modimo ka mafoko le ka ditiro tsa rona. Re batla gore leina la gagwe le galalediwe.

3 PUSO YA GAGO A E TLE

Re kopa gore Modimo a buse mo dipelong tsa rona, mo malapeng le kwa tirong. Re ikobela Jesu.

4 THATO YA GAGO A E DIRAFALE

Re kopa gore se Modimo a se batlang se diragale mo lefatsheng jaaka kwa legodimong. Re latela ditaba tsa gagwe.

5 RE FE GOMPIENO SEJO SA RONA SA LETSATS!

Re kopa Modimo gore a re fe sa re se tihokang letsatsi le letsatsi. Re a mo ikanya e bile re abelana le ba bongwe.

6 O RE ITSHWARELE MELATO YA RONA

Re kopa Modimo gore a re itshwarele. Le rona re tshwenetse go itshwarela batho ba ba re diretseng bosula.

7 O SE RE GOGELE MO THAELONG, MME O RE GOLOLE MO BOSULENG

Re kopa Modimo gore a re thuse go fenyisa thaelo le go re sireletsa mo bosuleng. Bogosi, thata le kgalalelo ke tsa gagwe ka bosakhutleng. Amen.

CONTACT DETAILS

Johan Zerwick 083 458 3837 | Pastor Jacob Mofokeng 079 210 4565 | Bishop Elias Modise 082 770 0713
Jan Schlebusch - Jesusfilm 083 307 2448 | Johan van Eeden - CFO 083 679 4699

RESPECT EVERYONE • WELCOME STRANGERS • CARE FOR ONE ANOTHER

Nogtans sal ek in die Here jubel

“Daar was ‘n ongeluk,” sê die skor stem op die telefoon. Ure van wag en nogmaals wag volg in die traumasaal van die Tygerberg-hospitaal. Hoop, twyfel, wroeging... dan die finale, onbegryplike, hartverskeurende nuus. Weer lui die telefoon: sy broer is vermis ter see... Die sprankie hoop dat die tweede tog gespaar sou bly, vervaag met elke tik van die sekondewyser. Soos ‘n hamer wat ‘n spyker dieper en dieper in die kis van wanhoop inkap. ‘n Dubbele slag. Ons lees hierdie hartseer verhaal van die geliefde skrywer en moeder, Esta Steyn, oor die dood van haar twee seuns kort ná mekaar in ‘n boek met ‘n treffende titel, “Die grafte jubel.”

Smart tref ons almal, die hoekoms woel in ons binneste. Die onsinigheid, die onverstaanbaarheid... en dan wonder ons, “Waar is God?” Gelukkig is die Bybel stampvol voorbeelde van geloofshelde wat sulke vrae in diepe smart gevra het en nie weggewys of bestraf is nie. In ‘n diepe depressie onder die besembos wonder ‘n eensame en ontnugterde Elia waarom hy God so getrou gedien het en tog in lewensgevaar verkeer. Dawid skryf ook met rou eerlikheid, “*Hoe lank, Here, sal U my altyddeur vergeet? Hoe lank sal U vir my U aangesig verberg? Hoe lank sal ek planne beraam in my siel, met kommer in my hart oordag? Hoe lank sal my vyand hom oor my verhef?*” (Ps. 13:2-3 OV). Daar is verskeie ander Bybelse voorbeelde van persone wat in diepe nood was, maar wat hulle tot God gewend het vir antwoorde en vertroosting. Dink maar aan Asaf, Job, en selfs Jesus. Ook Habakkuk het ‘n tydperk van wat baie “the dark night of the soul” noem, beleef.

1. HABAKKUK SE GESPREK MET GOD

Die profeet Habakkuk is in ‘n diep gesprek met God gewikkel. Hy worstel oor die onreg wat hy oral rondom hom sien, en dat God klaarblyklik niks daaraan doen nie: “*Hoe lank moet ek om hulp roep voordat U hoor, Here, moet ek by U bly kla oor geweld voordat U red? Waarom laat U my die onreg sien wat gedoen word, waarom kyk U toe as daar soveel ellende is? Oral rondom my is daar onderdrukking en geweld, en word daar getwis en gebaklei*” (Hab. 1:2-3 NV). Sy fynbesnaarde gewete kry swaar met soveel blatante onreg wat klaarblyklik ongestraf bly. Is God dan nie regverdig nie? Ja Hy is. Maar waarom wag Hy so lank om op te tree?

Ons kan identifiseer hiermee. Dalk is daar iets waarvoor ons al

baie lank bid, en ons vra, “Hoe lank, Here? Hoor U my nie? Waarom stel U uit?” Iemand het ‘n onreg gepleeg, valsheid versprei, of ons geweld aangedoen en ons wil sien dat die onreg aangespreek word. Of ons het dalk onvervulde versoeke en smeeke die Here om genade. Wanneer sal die Here dan optree?

Die Here antwoord Habakkuk dat Hy wêl sal toetree: “*Ek gaan nog tydens julle lewe iets doen wat julle nie sal glo as dit vir julle vertel word nie*” (Hab. 1:5, NV). ‘n Mens sou dink dat Habakkuk nou tevrede sou wees, want die Here beloof dat Hy Israel (Juda) se sondes sal straf soos Habakkuk gevra het. Maar die Here se maatreëls (instrument van straf) is egter glad nie vir Habakkuk aanvaarbaar nie. God gaan die Babiloniërs / Chaldeërs gebruik om straf te bring - ‘n woeste, wrede, trotse nasie. Dit is vyande van Juda; hulle is self nie sonder sonde nie, maar nou word hulle ‘n instrument in God se hand om Juda se ongeregtigheid te straf (v. 12). Habakkuk vind God se werkswyse onverklaarbaar. Hoewel hy nou net gekla het oor Juda se sonde, dink hy dat hulle steeds beter is as die Babiloniërs, omdat lg. afgode dien, gewelddadig rykdom verwerf, en geen waarde aan menselewens heg nie. Hy kan ook nie verstaan dat ‘n regverdige God so ‘n onregverdige instrument (agent) sal gebruik nie.

Dit is interessant hoe ons, soos Habakkuk, ook baie maklik venynig of ferm ander se sonde kan uitwys en veroordeel, maar wanneer dit by ons eie sonde kom, verwag ons genade en beskou ons dit in ‘n minder ernstige lig. Ja, ons het verkeerd gedoen, maar ander het darem baie erger gesondig. Hulle kort baie straf, of dan diepe uitredding. Hier is dalk ‘n saadjie van ons beperkte perspektief en dus misverstande wat kan ontwikkel. As ons God vra om alle onreg uit te wis, dan sluit dit ons eie in. Paulus herinner ons: “*Almal het gesondig, en het nie deel aan die heerlijkheid van God nie*” (Rom. 3:23 NV). Daar is sekerlik kleiner en groter sonde, bv. diefstal van ‘n paar rand teenoor miljoene; kwaadsprek teenoor moord. Maar wanneer ons die Bergpredikasie van Jesus fyn lees, sien ons dat die skynbaar onbenullige sondes wat ons wil afwater en wegsteek, dui op ‘n ongeredde of onveranderde toestand van die hart. Dit is ‘n valse teenstelling tussen my klein sondetjies en ander se groot onreg. Alle sonde bring skeiding tussen God en ons. Dan besef ons weer dat almal genade en redding

nodig het - ek sowel as my vyande.

2. HABAKKUK VIND RUS

Habakkuk het eerbiedig maar ook met intensiteit sy vrae aan God gerig. Maar ons sien dat Habakkuk, ten spyte van al sy vrae, stil word voor God. Hy vra antwoorde vir homself en vir ander: “*Ek wil wag om te verneem wat die Here vir my sal sê en wat ek moet antwoord wanneer mense my verwyrt*” (Hab. 2:1b NV). Die *New King James*-vertaling lees as volg: “*...and watch to see what He will say to me, and what I will answer when I am corrected.*” In nederigheid maak Habakkuk ruimte daarvoor om gekorrigeer te word. Hy besef dat hy dalk nie alles reg verstaan nie en vra dus dat God hom wysheid en perspektief sal gee op hierdie moeilike saak. Hy stel ‘n besondere voorbeeld aan ons: nie om antwoorde te vereis, of om moedeloos te word as hulle nie dadelik kom nie, maar om in nederigheid en met volharding, gelowig op God te wag sodat Hy ons deur Sy Gees Sy weë kan leer. En soms besluit Hy dat ons nog nie gereed is nie (Joh. 16:12), dan kan Hy vir ons ‘n voorlopige antwoord gee, of bloot vra dat ons in vertroue op Hom sal wag. Hoe moeilik dit ook mag wees, moet ons ons daarmee versoen dat God die beste weet.

Uiteindelik antwoord die Here hom: “*Dit is die boodskap: Wie nie reg gesind is nie, sal sy verdiende loon kry, maar wie reg doen, sal lewe omdat hy getrou bly*” (Hab. 2:4 NV). Die *New King James*-vertaling lees as volg: “*But the just shall live by his faith.*” Dit is die kernteks wat Paulus in Romeine 1:17 aanhaal, en wat Martin Luther later tot besinning ruk rakende redding deur genade (sien ook Gal. 3:11; Heb. 10:38). Daar is so baie hierin opgesluit! God is regverdig en Hy oordeel regverdig. Hy kan dit doen, omdat Hy die harte ken. Hy het meerdere kennis van elke situasie as wat enige menslike beoordelaar het. Hy weet wie reg doen en wie verkeerd doen. Hy is ook magtig om die regverdige uit te red. Laat elkeen dus eerstens op hom- of haarself let. Verder is daar seisoene - God gee geleentheid vir bekering, en na ‘n lang genadetyd is daar straf. Straf vir trots, diefstal, verraad, moord... En uiteindelik sal daar ‘n tyd aanbreek wanneer die onvolmaakte sal verbygaan: “*Soos waters die seebodem bedek, so sal die magtige Teenwoordigheid van die Here oral op die aarde geken word*” (Hab. 2:14 NV). Wanneer God Sy heerskappy finaal vestig, sal daar totale herstel wees. Maar tot daardie dag

aanbreek, kan ons God vertrou om nou reeds reg te doen: “*Die Here is in Sy heilige tempel: almal op aarde moet in Sy Teenwoordigheid stil wees!*” (v. 20, NV).

Habakkuk pleit laastens dat God dan spoedig sal toetree tot die chaos en onreg (Hab. 3:2), en bely God se krag en majesteit. Guzik wys daarop dat Habakkuk bid, “*O Lord, revive Your work.*” God is dus aldeur besig om reg en geregtigheid te bewerkstellig - dit is Sy werk, nie ons werk nie. Hy mag ons dalk gebruik, maar op die ou einde is dit Sy karakter en Sy wil en Sy voorreg.

Habakkuk glo dus dat God kán en wil toetree om onreg uit te wis. God is regverdig. God sien. Hy aanvaar dat God eers vir Juda sal straf, en dan die Chaldeërs. So ook vir elke persoon wat onreg doen. Nou reeds, en ook in volkomenheid wanneer die ewigheid aanbreek. Habakkuk bid ook: “*...ontferm U selfs in U toorn*” (v. 2). Die bekende Engelse frase is “*In wrath remember mercy.*” Habakkuk besef dat almal skuldig voor God staan, dat ongeregtigheid gestraf moet word, en dat ons almal dus genade nodig het.

Dan behaal Habakkuk oorwinning. Ons kan dit in één woord opsom: **Nogtans!** Al is daar geen opbrings uit die veld en kudde wat noodsaaklik vir lewensonderhoud is nie, sal Habakkuk hom verlustig en juig in God wat voorsien, wat getrou is, wat magtig is en wat regverdig is: “*Nogtans sal ek in die Here jubel, sal ek juig in God, my Redder. Die Here my God gee vir my krag. Hy maak my voete soos dié van ‘n ribbok, op hoë plekke laat Hy my veilig loop*” (Hab. 3:18-19 NV). Al loop dinge verkeerd - **nogtans!** Al is die wêreld onverstaanbaar en gebroke - **nogtans!** Al is daar stilte, pyn, onreg en smart - **nogtans!** Al is daar vrae en kritiek en kwaadsprekers - **nogtans!** Ons kan die Here vertrou. Die Here gee ons krag om al hierdie dinge te deurstaan en dan veilig in Sy koninkryk in te gaan.

Hoe moet ek op swaarkry reageer? Swaarkry is universeel. Lewers tref dit elke mens. Die dood is nie ‘n aannemer van persoon nie. So ook vrees en bekomernis en radeloosheid. Dit laat ons met vrae. Maar hoe paradoksaal ook al, kan ons waarde uit swaarkry put en kan dit ‘n positiewe uitwerking op ons lewe hê.

Dr. David Jeremiah wys op vyf beginsels wat ‘n gelowige moet onthou tydens ‘n woestyntyd-

Vervolg op p. 5

Nogtans sal ek in die Here jubel

Vervolg van p. 4
perk:

3.1 Sal ek die Here aanhou vertrou, al verstaan ek nie?
Ons denke, begrip en insig is begrens, maar God is alsiende, alwetend, en onveranderlik. Boonop weet ons: Hy is liefde. Al lyk dit nie so nie. Al voel dit nie so nie. Wanneer onbegryplike smarte ons tref, moet ons vashou aan God se onveranderlike natuur en stil tot Hom bid, “Here, ek verstaan nie, maar ek vertrou U”. As ons werklik glo dat God in beheer van ons lewe is en as ons werklik ons lewe aan Hom oor-gegee het, moet ons Sy wil en Sy goedheid vertrou. Hy is nie onbekend met ons smarte nie. Ons word uitgedaag om Hom te bly vertrou - met ons hele lewe. *“Sommige vertrou op strydwaens en ander op perde, maar óns, ons vertrou op die Naam [karakter] van die Here ons God”* (Ps. 20:8).

3.2 Hoe wil die Here my vorm?
Swaarkry het ‘n manier om ons karakter te vorm en te skaaf. Dit kan uiters waardevol wees. Ons kan identifiseer met ander se lyding. Ons kan genade met ander se smarte en foute hê. Ons kan uitreik na ander, omdat ons hulle pyn eerstehands verstaan. Die wêreldse gedagte van ‘n gelukkige lewe is gemak en plesier - en geen pyn nie. ‘n Kern-element van ons geestelike reis-pad is egter om soos Jesus te word. Dit is ons kosbare erfenis.

God gebruik allerlei gebeurtenisse om dit te bewerkstellig. *“Verheug julle hieroor, selfs al is dit nodig dat julle 'n kort tydjie bedroef gemaak word deur allerhande beproewings sodat die*

egtheid van julle geloof getoets kan word. Julle geloof is baie kosbaarder as goud, goud wat vergaan. Selfs die suiwerheid van goud word met vuur getoets, en die egtheid van julle geloof moet ook getoets word, sodat dit lof en heerlijkheid en eer waardig mag wees by die wederkoms van Jesus Christus” (1 Pet. 1:6-7 OV).

3.3 Wat kan ek hieruit leer?
Pyn ruk ons tot stilte en maak ons gereed om te luister na dit wat die Here vir ons wil sê. Ons lees in Joh. 15 van die Ware Wynstok en hoedat die Vader die takke snoei sodat daar meer vrug kan wees. *“Ek is die ware wingerdstok en my Vader is die Boer. Elke loot aan My wat nie vrugte dra nie, sny Hy af; maar elkeen wat vrugte dra, snoei Hy reg, sodat dit nog meer vrugte kan dra”* (v. 1-2, NV). Iemand het gesê, “The Father is never closer to the vine than when He is pruning it.” As ons die Here soek, sal Hy ons met Sy Teenwoordigheid toevou. Hy sal ons diepsinnige, geestelike waarhede leer. Hy sal met ons wandel in die aandwindjie soos met Adam. Soos ‘n liefdevolle Vader sal Hy ons soms dissiplineer en tereg-wys, sodat ons geestelik kan groei. Ander kere sal Hy ons genade en vergifnis leer. Aflegging van dinge wat ons te styf vashou. Elke geval is anders en ‘n mens wil nie formules maak nie - God se verhouding met ons word verinnig as ons nederig voor Hom kom en ons vertrou in Hom stel.

3.4 Swaarkrytyd is ‘n groeityd
Dr. Jeremiah skryf, “[Power, holiness, spiritual fruit...] those are precious gifts that cannot be purchased with any coin other than tears.” Slegs wanneer ons

ons afhanklikheid van God besef, kan Hy ons met Sy krag toevertrou. Jesus leer ons, *“Geseënd is dié wat weet hoe afhanklik hulle van God is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel”* (Matt. 5:3 NV). Maar wanneer ons dink dat ons Hom in eie krag kan dien, met eie planne en vermoëns, is ons val naby.

Katherine Wolf het ses maande na die geboorte van haar kind ‘n onverwagse en lewensgevaarlike beroerte gehad. Die een dag was sy gesond, en die volgende ‘n persoon met geweldige gesondheidsuitdagings. Sy skryf, *“Sometimes the most valuable treasures are found in the darkest of times. In fact, it’s often in the very depth of our deepest pain and struggle that God chooses to reveal His most precious gifts.”*

3.5 Ons gesindheid bepaal die uitkoms
Ons kan in woede terugtrek of ons kan toelaat dat die Gees ons vorm deur swaarkry. Die bekende gesegde lui, “Better or bitter”. Ons kan kies hoe ons op die stormwinde van die lewe reageer: die boom wat pynlik buig, oorleef en word sterker; in teenstelling word die trotse stam egter verbreek. Sonder om die magdom redes te ontleed oor hoekom ons pyn ervaar (ons eie sonde, ‘n gebroke wêreld, boosheid, keuses, God se wil...) - dit kan ons baie lank besig hou - kan ons kies om rus in Hom te vind en Sy liefdevolle troos op te soek, asook Sy vrede wat alle verstand te bowe gaan.

Paulus skryf oor die doring in sy vlees, ‘n swaarkry en pyn wat nie wil weggaan nie: *“[God se] ant-*

woord was: ‘My genade is vir jou genoeg. My krag kom juis tot volle werking wanneer jy swak is.’ Daarom sal ek baie liewer oor my swakhede roem, sodat die krag van Christus my beskutting kan wees. Daarom is ek bly oor swakhede, beledigings, ontberings, vervolging en moeilikhede ter wille van Christus, want as ek swak is, is ek sterk” (2 Kor. 12:9-10 NV).

Samevatting
Daar is baie onverstaanbare dinge in die lewe. Maar dit is nie net ‘n akademiese stelling nie. Ons diepste wroeging is met dinge wat ons eie lewe raak. Wanneer pyn persoonlik word. My kind, my ouer, my werk, my finansies, my liggaam... Ons kan wroeg soos Habakkuk en talle ander, maar ons kan ook rus vind in die Vader se liefdevolle bedoeling met ons. ‘n Laaste gedagte om te onthou: “Dit is nog nie die einde nie...” Johannes skryf in Openbaring 21:4, *“En God sal al die trane van hulle oë afvee, en daar sal geen dood meer wees nie; ook droefheid en geween en moeite sal daar nie meer wees nie, want die eerste dinge het verbygegaan.”* Paulus bemoedig ons met die woorde, *“Want ek reken dat die lyding van die teenwoordige tyd nie opweeg teen die heerlijkheid wat aan ons geopenbaar sal word nie”* (Rom. 8:18). Laat ons dan vandag kies om te sê: **Nogtans**. Al ervaar ek soveel pyn, al is ek hoe teleurgesteld en ontnugter, al weet ek nie wat vorentoe wag nie - **nogtans** sal ek die Here vertrou, en **nogtans** sal ek in Hom jubel! Hy maak alles nuut!

© C Venter

YOUR ABBA’S ARMS

Some time back, my daughter Jenna and I spent several days in the old city of Jerusalem. One afternoon, as we were exiting the Jaffa gate, we found ourselves behind an Orthodox Jewish family - a father and his three small girls.

One of the daughters, perhaps four or five years of age, fell a few steps behind and couldn’t see her father.

"Abba!" she called to him. He stopped and looked. Only then did he realise that he was separated from his daughter.

"Abba!" she called again. He spotted her and immediately

extended his hand. She took it and I took mental notes as they continued. I wanted to see the actions of an abba. He held her hand tightly in his as they descended the ramp.

When he stopped at a busy street, she stepped off the curb, so he pulled her back. When the signal changed, he led her and her sisters through the intersection. In the middle of the street, he reached down and swung her up into his arms and continued their journey.

Isn't that what we all need? An abba who will hear when we call? Who will take our hand when we're weak? Who will guide us

through the hectic intersections of life? Don't we all need an abba who will swing us up into His arms and carry us home? We all need a Father!

There's a God in heaven Who wants you to call Him your Abba.

Choosing God as Lord is to acknowledge that He is sovereign and supreme in the universe. To accept Him as Saviour is to accept His gift of salvation offered on the cross. But to regard Him as Abba - Father - is to go one step further. Ideally, a father is the one in your life who provides and protects. That is exactly what God has done! He has provided for your needs (Matthew 6:25-34). He

has protected you from harm (Psalm 139:5). He has adopted you (Ephesians 1:5). And He has given you His Name (1 John 3:1).

God has proven Himself as a faithful Father. Now it falls on us to be trusting children. Let God give you what the world cannot. Rely on Him alone for your affirmation and encouragement. Hold onto these glorious words: *"You are God's child, and God will give you the blessing He promised, because you are His child"* (Galatians 4:7). Turn to God. Your Abba is waiting for you, with arms open wide!

- *The Gift for all People*, 1999, Christian Art Publishers, Max Lucado

DOWNSTAIRS... UPSTAIRS

Imprisoned in Rome, the year around A.D. 61, the apostle Paul finds himself in dire circumstances. No indoor plumbing, that's for sure. No comfort of any kind. Downstairs, dark and dank.

Here he writes a love letter to the Philippian church and thanks them for the gift of money they sent. So, it would seem, no meals were supplied either. And still, he is able to write, *"You share with me the special favour of God"* (1:7). Paul had a very clear understanding of what life in the downstairs domain encompassed.

"I pray that your love will overflow more and more and that you will keep on growing in knowledge and understanding. For I want you to understand what really matters..." (1:9,10).

What really matters is that we should clearly understand that life downstairs is a life of servanthood, loving in spite of..., fulfilling Kingdom duties. With joy. Knowing that downstairs life is a fleeting but essential portion of time. Yes, tears and heartache aplenty. Jesus warned us about that. Baffling questions and life puzzles without a guiding pic-

ture, inescapable.

The secret, though, is this: *"You must have the same attitude that Christ Jesus had"* (2:5). Looking at life from a downstairs view yet knowing we are Upstairs-bound makes sense of every baffling moment.

Take heart, child of God, the end of our downstairs shift is in sight. And in the meantime, don't forget: *"God is working in you, giving you the desire and the power to do what pleases Him"* (2:13).

- Helen du Plessis, Cell: 083 332 0895

Toe ander mense jou mense word

Sien jy uit na jou goue jare? Is dit iets waarvoor jy genoegsaam voorsiening gemaak het en gaan dit 'n tyd van kleinkinders, stokperdjies en 'n rustiger lewenspas wees? 'n Mens maak mos voorsiening vir die dinge wat jy verwag. Die onverwagte is egter moeiliker.

Wat gebeur wanneer die werklikheid van die lewe kom aanklop en 'n rekening eis wat glad nie in jou beplanning of begroting was nie? Kanker is een van daardie dinge wat met ander mense gebeur. Tot dit nie meer so is nie. Toe word ander mense 'jou mense'.

WIE IS MOEKIE?

My ma is Anne-Marie Hougaard. Ons ken haar egter bloot as "Moekie". Die naam kom uit die dae van TV1, toe Amerikaanse tekenprente nog in Afrikaans oorgeklank is. Een van die karakters hom in 'n selfgemaakte penarie bevind. Toe die hele affêre op hom terugvuur, was sy benoude uitroep eenvoudig: "Moekie!" Die naam het vasgesteek.

My ma het 38 jaar lank skoolgehou. Ná haar studies het sy aanvanklik in Nelspruit skoolgehou. Aan die einde van 1974 is sy getroud en kort daarna het my ouers Suidwes-Afrika toe verhuis. In 1975 het sy in Tsumkwe onder die Sangemeenskap of Boesmans skoolgehou. Later het Rundu

gevolg. Uiteindelik het ons in Potchefstroom beland toe ons by haar ouers, Oupa en Ouma Van der Walt, gaan bly het. Op 15 September 1997 het sy by Potchefstroom Gimnasium begin skoolhou. In 2014 het Moekie afgetree en na Gordonsbaai verhuis. Na 38 jaar in die onderwys was dit nou tyd vir haar goue jare. Of so het ons gedink.

TOE RAAK KANKER ONS MENSE

In haar eerste jaar van aftrede is Moekie met borskanker gediagnoseer. Omtrent dieselfde tyd ook by haar suster. Ander mense het 'ons mense' geword. Moekie het verskeie rondtes chemoterapie ondergaan in 'n poging om die kwaadaardige gewasse genoeg te laat krimp sodat chirurgie moontlik sou wees. Teen die begin van 2016 is die gewasse verwyder. Bestraling en verdere behandeling het gevolg.

Toe kom die goeie nuus! Remissie. Rondte een was gewen. Kort daarna, in Augustus 2016, het sy haar goed gepak en tydelik teruggetrek na Potchefstroom. Nie omdat sy siek was nie, sy het gegaan om haar suster te help versorg. My tannie se kanker was aggressief. Dit het stadium vier bereik en verder deur haar liggaam versprei. Die volgende jaar is sy oorlede.

Daardie November het ek en my vrou getrou. Ons was tegelyk dankbaar en hartseer. Dankbaar omdat Moekie daar was om ons huweliksbevestiging by te woon. Hartseer omdat die tannie wie se naam vroeër die jaar op die gaste-lys gestaan het, reeds gegroet moes word. Vyf jaar later het Moekie weer ouma geword. Vir 'n ruk kon die K-woord weer plek maak vir die gewone dinge van die lewe. Familie. Kleinkinders. Vrede en vreugde.

RONDTE TWEE

In Junie 2025 het die K-woord weer by Moekie kom aanklop. Die borskanker is terug. Dié keer het dit reeds na haar gebeente versprei: ribbes, ruggraat en heupe. Rondte twee.

Nou, meer as 'n jaar later, is ons geweldig dankbaar vir die positiewe resultate wat haar behandeling en medikasie tot dusver lewer. Bowenal is ons dankbaar dat ons nog vir Moekie het. Sy word vanjaar 76. Ons familie voel egter dun. Fisiek, emosioneel en finansieel.

Moekie se mediese fonds, PSEMAS, het oor die jare baie gehelp. Sowat 95% van haar medikasie word gedek en ongeveer 70% van baie van haar behandelings en prosedures. Dit klink goed. Tot 'n mens na die bedrae kyk. 'n MRI-skandering kan sowat R16 000 beloop. 'n CT-skandering om en by R22 000. Die huidige uitstaande rekeninge beloop R70 965,81 en daar kom steeds verdere uitgawes by.

Ons kan nie die kanker vir haar wegneem nie. Maar ons kan probeer om een bekommernis ligter te maak. Daarom het ons as haar kinders 'n BackaBuddy-veldtog begin met 'n aanvanklike doelwit van R250 000.

<https://www.backabuddy.co.za/campaign/anne-marie-hougaard-cancer-treatment-fund>

My ma het 'n groot deel van haar lewe ander mense gedra. Nou probeer ons kinders maar ons beurt neem om haar te dra. Sal u asb. oorweeg om 'n helpende hand uit te reik?

- Nico Hougaard

Without Context

Over Easter weekend, we visited family and friends in the city that holds both my wife's and my *alma mater*. Her sister studies there now, and the age gap between her and myself is twenty-one years. So nearly two decades have passed since I last walked those university grounds... Much has changed, yet much remains the same.

This visit stirred reflections on the past and I would like to consider the feeling of nostalgia. Not as a sentimental indulgence, but as a vehicle for context. I want to concisely explore how social media hijacks nostalgia, turning it into an instrument of manipulation. Then take a detour through Scripture to show that God Himself provides the true context we need to make sense of the human condition.

THE PAST ME ISN'T THE PRESENT ME

Walking the campus, sharing stories, I found myself constantly explaining context. What made perfect sense to those who lived it, who were there, required translation of time and culture. Although, in a sense, that is to be expected and felt natural. It sparked new conversations. New perspectives.

Nostalgia surfaced easily. Pleasant memories, unpleasant ones... a bubbling cauldron of emotions. What became clear though: The past me is not the present me. Life has struck hard, but I endured. I am still here.

But am I just the highlight reel of my own memories? Which in itself can be unreliable.

Memory formation unfolds in three stages: encoding, consolidation, retrieval. Social media interrupts this natural process, biasing what we recall toward moments validated by likes and shares rather than those most meaningful to us.

Natural nostalgia can be good, like the context-tempered nostalgia I experienced on campus. But what happens when nostalgia is engineered by algorithms to generate maximum engagement rather than true reflection or introspection?

SOCIAL MEDIA ABUSES NOSTALGIA

Social media thrives on distortion. Rage bait, click bait, nostalgia bait, etc. Each is designed to capture attention. Platforms deliberately resurface old posts and photos, exploiting the emotional power of nostalgia to mani-

pulate us.

Researchers have observed that this manipulation unfolds in layers. First, nostalgia increases engagement, keeping users scrolling longer. Then, it amplifies social interaction, prompting comments, shares, and likes that ripple outward. Finally, it deepens brand loyalty, binding users emotionally to the platform itself. Over time, this creates an almost instinctive craving to open the app. Even when no notifications await.

Nostalgia can be a comforting yet deceptive force, making the past appear more beautiful than it truly was, often leading us to sugar-coat or idealise memories while neglecting the present. In this context, nostalgia becomes a trap.

As one viral video's reflection put it: "Nostalgia is a beautiful liar. It shows you highlight reels while hiding all the reasons things ended... Your mind wasn't designed to live in the past. It was made for right now."

And yet, research shows nostalgia can foster resilience and connectedness. Remembering a grandparent's confidence or a friend's endurance can strengthen our own. Nostalgia, in this context, can be life-giving. Which raises the question: where do we find true context?

THE SPIRIT OF THE DAY

Scripture offers an answer. In Genesis, the Hebrew word "ruach" is usually translated "spirit." Yet, as outlined in this article, in Genesis 3:8, it appears as "the cool of the day." How did we move from 'spirit' to 'cool'? What was the "spirit of the day" when those words were first written?

As our pastor has indicated, the time span of Genesis 1 - 11 is longer than the rest of the Bible. That seems like quite the highlight reel for an age spanning more than one millennium! Unpacking the density of these chapters and deeper nuances behind the text is an extreme endeavour but in my opinion, one worth a lifetime of study.

So, in Genesis 2:7, God gives man the breath of life. Or as Brown-Driver-Briggs indicates: vital breath, divine inspiration. That sounds familiar...

Paul writes in 2 Timothy 3:16-17: "All Scripture is inspired by God... so that the person of God may be competent, equipped for

every good work" (emphasis mine)

His Presence, our inspiration, is the "Spirit of the day". The living frame that makes possible our very breath and by extension, our true meaning through context. Thus, God has been there all along. His Presence is not a highlight reel. It is ongoing.

MEANING FROM CONTEXT

Nostalgia is a self-relevant emotion, a longing for the past. But indulged without context, it can turn us inward. And when our gaze remains fixed on ourselves for too long, even something as innocent as remembering can begin to isolate us.

Fulfilment comes not from living for ourselves, but for others. As social beings, much of our context is found in relationships. Real ones, not merely the digital echoes of social media.

So perhaps the invitation is simply this: **let real relationships inform who you are, so that years from now you have context worth remembering and a life rich in meaning. And let the most important relationship be with the Spirit of the Day. That is the Alpha and the Omega, the One who was, is, and is to come.**

He is the Context we cannot manufacture and desperately need for our lives.

Perhaps this is where nostalgia, too, finds its proper place. In the Presence of God, the past need not become either a shrine we retreat to or a graveyard we avoid. We can look back honestly. The joy was real. So was the hurt. The person I was then mattered, even though I am no longer him. Seen within the greater context of a God Who was present then, is present now, and remains present in what is still to come, even painful memories can change their meaning. They are not

erased, nor are they allowed the final word. They become part of a larger story in which wounds can heal, failures can teach, and loss can give depth to what we choose to love today.

Perhaps that is one of the quiet gifts of walking with the Lord: **not that He explains every chapter while we are living it, but that His Presence gives the chapters context.**

Looking backward, we begin to recognise where we were carried. Looking forward, we discover that we need not know every turn in the road to walk it with purpose. And in the present, the only place we have agency and can actually live, we breathe.

Ruach. Breath, wind, Spirit. The same God Who met us in what was, meets us in what is, and draws us toward what may yet become.

Our lives are more than a collection of highlights and scars. In relationship with Him, they become a story still being written. Still unfolding.
- Nico Hougaard

“But God”

HUMBLE BEGINNINGS

I grew up in Malawi, Africa, which is a very small country. We grew up, sometimes not even knowing where the next plate of food was going to come from. Having three meals a day was a luxury. I attended my primary school under a tree. I didn't have textbooks. I spent most of my childhood feeling hungry.

When I was 10 years old I professed faith in Jesus Christ. I was baptised when I was 14. When I went to high school, and it was the first time I was away from my parents. I suddenly didn't have to do what they told me to do. I didn't even have to like God if I didn't want to like Him. And I didn't have to go to church if I didn't want to go to church. I attended a really nice school, having come from really humble beginnings. I was trying to navigate being an odd kid who didn't fit in, because most of the kids were dropped off in cars. I took a bus 5 hours away from where my parents were. I had a little cardboard suitcase with a few outfits. I had my first leather pair of shoes for the first time in my life, because I didn't have shoes growing up. I felt a bit out of place.

I think it was the first time I was also facing the reality of how my life had lacked in many ways. That brought me to a place where I kind of questioned my faith a little bit. I was struggling through some bullying and teasing. And I was an easy target because I came from very little. At some point in my lowest moments, when I felt really alone, I found myself remembering that God was always with me.

My dad used to talk about Jeremiah 29:11: *“I know the plans I have for you, declares the Lord.”* So, all of a sudden, something that used to make me roll my eyes became my anthem. I started to really believe that God knew the plans He had for me, and I rededicated my life to Him when I was in 10th grade. Now I had more of a personal relationship with God that wasn't directed by my parents.

THE DREAM

I wanted to go to medical school. There was no medical school in Malawi. It was my dream to maybe someday find myself in Manchester, UK, to get my medical education. Dr Donna Ivy came to me because one of the missionaries that was working with my parents was a nurse friend of hers. Donna is an ER doctor in the

US. So, during the time that she was in Malawi, she wanted to work with a local village doctor who was taking care of the patients there. That was my dad. That's when she learned that he had a daughter who was interested in going to medical school. She really felt strongly that God was leading her to do something for me and bring me to the United States.

THE MOVE

I went to live with her for 1 year, and finished a year of high school. I equate that moment to winning the lottery! Kids in the village don't just leave the village and come to the United States. And I ended up landing in the US actually on 4 July. There were fireworks everywhere. I thought I was getting a really nice welcome. Only later did I learn that these were annual festivities.

Everything was massive. This was everything I could possibly dream of wanting. At the end of my first year, I got on a flight to go back home, and everything seemed so small. I became acutely aware of the difference between my life in the United States and the life in Malawi. I followed Donna around in the ER in the US, and I had watched them literally bring people back from the dead.

VISITING HOME

Visiting home, I remember walking through a labour delivery ward with my dad. It was a very crowded labour. Part of the women's birth kits was literally a trash bag. They lay on the floor on a trash bag. Most of them would deliver with no attendants. It's so crowded and so underresourced!

I remember looking at a woman at one point and she was just bleeding, sitting there holding her baby. There was a lady that came in with a small child who suffered diarrhoea overnight. She was so dehydrated. The 5-year-old looked really healthy. I mean, to be able to even have a child that grows up to 5 years of age in Malawi is a big thing. My dad couldn't get a line for her. He tried everything that he could to bring this child back to life, but he didn't have any resources. I remember feeling really desperate, watching him try different things that didn't work. Eventually the child died.

I remember thinking that we're bringing 85-year-olds back to life in the US. But we can't save a 5-year-old from dehydration here in Malawi! My dad put that child on

the mother's back. They usually cover a baby's head if the baby is dead so that people along the way would know that she was not carrying a live baby. I realised this mother was about to take a 50-mile walk back home with a dead 5-year-old on her back!

MY GREATER PURPOSE

I went from just being excited about being in the United States to asking myself what my greater purpose was. I could have easily been that 5-year-old who died! I realised that I had to look for my “why”. I started to say to myself, “I'm supposed to do something when leaving medical school.” I felt the need to do something bigger.

A BIGGER DREAM

I discovered that I would like to improve the delivery of health services in my home country. I want to improve access of education to kids and so someday I want to be able to build a school. Someday I want to be able to start a medical clinic and a birthing centre and I want women to be able to give birth and go home and be able to take care of their children, not lying on trash bags or haemorrhaging. I didn't know how, but I just knew that that was something that I was going to do.

At one point my dad told me, “Hey, there's this property, this great property that came on the market in the area. It's right off the highway.” He was telling me about it and he mentioned the price: \$3,000. While I was in medical school, we collected furniture, clothing, different things from people and then sold them at a garage sale. One of the buyers said, “Hey, whatever you sell, I'm going to match the income.” So, we actually hit the \$1,500 level at this garage sale and the profit became \$3,000! For \$3,000 I bought the property. We just bought it by faith.

DIVINE APPOINTMENT

The property sat there from my second year until I finished my formal training and actually started residency in OBGYN. During my third year into my OBGYN residency I received called to do a C-section. The husband of the patient whom we were operating on got up, pulled the drape down, and said, “I need to talk to you after this.”

We met and he said, “We've been looking for someone in Africa that we could partner with to do something impactful. But we didn't even know where to start, because we have zero connec-

tions in Africa.”

Six months from that day, I ended up flying to Malawi. We were standing in the mud on the property that had been sitting there since my second year of medical school. Now we have an outpatient clinic. We see about 200 patients a day. We have a birthing centre. We have a school. We have 300 children in our school. They're completing their high school studies.

GOD KNEW ME BEFORE MY BIRTH

When I look at my humble beginnings, I serve a God Who knew me before I was born. He found me in Tonje, in the middle of nowhere, because I was supposed to be here for such a time as this. I am acutely aware of the redemptive power of God even in that timing. Being found in Malawi and being where I am now and to be able to stand not just for me, not just for my family, but for an entire community of women and children in Malawi! Being able to touch every cancer patient that I'm able to touch here! If people know and see where I've come from, all you can say is, “But God”!

- Dr Annie Alaniz

*“Here, hoe die dinge
waarvoor ek vra,
deur U voorsien sal word,
dit weet ek nie.
Maar dat U sál voorsien,
dit glo ek,
want U het dit belowe.
U het my geleer om te bid;
dan sal U mos sekerlik
ook na my gebed luister?
Here, dit is nie die
verdienslikheid van my
gebed wat my oortuig dat U
sal hoor en antwoord nie,
maar die sekerheid van U trou.
Amen.”*

- Martin Luther

Choose Light and Joy

It has always been the case that innocent people often suffer at the hands of the guilty. Cain's offering was unacceptable to God, but rather than repent and amend his behaviour, he murdered the brother whose offering was welcomed by the Lord (Genesis 4:1-8). Like Abel, many of the faithful *"were stoned, they were sawn in two, they were killed with the sword"* and were *"desitute, afflicted, mistreated"* (Hebrews 11:37).

You are paying higher prices at the petrol pump because Iran wanted a nuclear weapon. Your journey through airport security is longer and more frustrating because terrorists want to weaponise airplanes.

"PEOPLE ARE CURIOUS AS TO WHO THIS JESUS IS"
Of course, none of this surprises our Lord. But the fact that He knows all about innocent suffering is less than encouraging when He seems not to do something about it. His omniscience can cause us to question His omnibenevolence: if God knows about Chinese Christians suffering under the cruelty of Xi's Communist oppression, for example, why does He not intervene?

In Revelation 2, Jesus knows that His people in Smyrna have suffered *"tribulation"* and *"poverty"* (v. 9). But rather than remove or relieve their suffering, He calls them to endure it faithfully: *"Do not fear what you are about to*

suffer. Behold, the devil is about to throw some of you into prison, that you may be tested, and for ten days you will have tribulation" (v. 10a). With this promise: *"Be faithful unto death, and I will give you the crown of life"* (v. 10b).

Divine providence is such a mystery. God clearly knows what these Christians are *"about to suffer,"* but He does not prevent their suffering. Rather, He redeems their faithfulness for a greater reward than they would have experienced by a cessation of persecution.

Jesus warned us, *"In the world you will have tribulation"* (John 16:33). John told his readers, *"Do not be surprised, brothers, that the world hates you"* (1 John 3:13). Paul was adamant: *"All who desire to live a godly life in Christ Jesus will be persecuted"* (2 Timothy 3:12). We cannot follow God on a planet where Satan is *"the god of this world"* (2 Corinthians 4:4) and not expect to face temptation and opposition.

But the bad news is not the only news here. China is home to the world's largest persecuted church: under Xi Jinping, religious freedom has rapidly deteriorated, and Christian leaders who refuse to parrot government propaganda can expect lengthy imprisonments. However, as one Beijing pastor says, *"It's because we have to pay a cost that the Gospel grows. People are curious as to Who this Jesus is - for Whom*

we are prepared to risk all to follow." They are curious, indeed: over the last four decades, Christianity has grown in China faster than anywhere else in the world.

VAN GOGH DIDN'T LIVE WHERE I LIVE
"Presentism" is the philosophical view that only present things exist. In a sense, this makes sense: the only reality you can confirm personally is the reality you experience personally. When Anaximander of Miletus created the first known world map around 600 BC, he placed Miletus at its centre. So do we: everywhere we look, we are at the centre of what we see.

Vincent Van Gogh testified, "As long as autumn lasts, I shall not have hands, canvas, and colours enough to paint the beautiful things I see." That's because he didn't live where I live. The first official day of Autumn felt just like the last day of Summer. If a single leaf has changed colour or fallen from a single tree, I missed it.

But if I presume that Autumn looks the same in Montana as it does in Texas, that's only because I've never been to Montana. If I presume that the present suffering I am enduring is all there is to the story, that's because I am not looking at suffering through the lens of Scripture.

Peter, an apostle who knew something about innocent suffering himself (cf. Acts 4:3; 5:40;

12:1-11), nonetheless assured us: *"After you have suffered a little while, the God of all grace, Who has called you to His eternal glory in Christ, will Himself restore, confirm, strengthen, and establish you"* (1 Peter 5:10). God's ways are not our ways (Isaiah 55:9), but that's because His ways are better than our ways. If He is perfect and we are sinful, if He is omnipotent and we are frail, and if He *"is"* love (1 John 4:8) and we are not, then how could it be otherwise?

"JOY IS NOT THE ABSENCE OF DARKNESS"
The English theologian Thomas Fuller (1608-61) wrote, "It is always darkest just before the Day dawneth." This is not true meteorologically: astronomers tell us that starlight remains at the same level the entire night. The longer the darkness persists, however, the harder it can be to believe that the night will end and the sun will rise. But author and podcaster, Rebekah Lyons, is right: "Joy is not the absence of darkness. Joy is confidence that the darkness will lift." Francis of Assisi wrote, "All the darkness in the world cannot extinguish the light of a single candle." Choose such joy and such light today! Trust that God will be with you through your suffering, and that some day inexpressible beauty and splendour will dawn with eternity! He will wipe all tears and gift us with His illustrious joy, love, peace, and holiness.
- Jim Denison
<https://www.denisonforum.org>

Spreek die Skrif

"Die tong het mag oor dood en oor lewe. Hulle wat lief is om te praat, moet saamleef met die gevolge van hulle woorde" (Spreek 18:21 NLV).

Iets kragtigs gebeur wanneer ons God se Woord spreek. *"Die tong het mag oor dood en oor lewe. Hulle wat lief is om te praat, moet saamleef met die gevolge van hulle woorde."* Jesus het letterlik met die wind en die golwe gepraat, nie waar nie? Hy het storms bestraf. Hy het demone bestraf. Hy het siektes bestraf. Hy het selfs vir ons gesê om berge aan te sê om te versit! (Sien Markus 11:23.)

Wanneer jy jou geloof verbaliseer, gee jy dit krag. Daar is 'n paar

dinge wat jy egter nie moet sê nie. Toe Jeremia sy ouderdom as 'n verskoning gebruik het om nee vir God se roeping te sê, het die Here hom bestraf: *"Moenie sê jy is te jonk nie..."* (Jeremia 1:7). Met ander woorde, moenie jouself diskwalifiseer wanneer God jou roep nie! Spreek eerder lewegewende, geloofsgevolle, genade-deurdrenkte woorde!

Mark Batterson sê: "Daar is sommige dinge wat ek weier om te sê, want dit gee hulle krag. Ek noem dit my 'Sê Nie'-lys. Watter woorde moet op jou 'Sê Nie'-lys gaan? Ek praat nie net van woorde wat nie in ordentlike geselskap gesê moet word nie. Jesus het gesê ons sal van elke ydele woord rekenskap gee. 'n Ydele woord is 'n nuttelose, waardelose woord - 'n woord wat niks bereik nie."

Jesus het ook in Matteus 12:34 gesê: *"...Waar die hart van vol is, loop die mond van oor"* (NLV), dus is ons woorde X-strale van dit wat binne ons aangaan. Dit is waar die stryd gewen of verloor word. As ons wil hê dat ons woorde Sy Woord moet weerspieël, is

dit waar ons geanker moet wees. Wanneer ons dit doen, word die gesindheid van Christus ook ons denkwyse.
Bob & Debby Gass, gospel@radiokansel.co.za

WANNEER JESUS JOU PYN HERSKRYF

DIE GELOOFSTRYD IN DIE STORM

Vir baie gelowiges is die krisis nie om te glo dat God bestaan of dat Christus opgestaan het nie, maar om te glo dat God nou liefhet, nou goed is, nou teenwoordig is. Dis Petrus op die water: solank hy na Jesus kyk, loop hy; toe hy na die golwe kyk, begin hy sink (Matt. 14). Ons vertwyfeling vat pos die oomblik as ons omstandighede so negatief begin raak dat ons God se karakter in twyfel trek. Maar God is altyd liefde! Hy kan nie ontrou wees of lieg nie! God het nie verander nie.

Twyfel is dikwels nie 'n intellektuele probleem nie, maar 'n aanbiddingsprobleem - iemand anders het die Here se plek ingeneem. 'n Afgod, 'n valse god, 'n "skat" wat ons harte vasgehaak het. Jesus sê dit reguit: "Want waar jou skat is, daar sal jou hart ook wees" (Matt. 6:21; Luk. 12:34).

TEKENS VAN 'N VALSE GOD

Wat is vir jou die meeste waardevol en van belang? Waaraan spandeer jy al jou tyd en aandag? Wie en wat het jou voorsiening geword? Wie se hulp en advies soek jy? In wie stel jy jou vertrou? Wie bepaal jou identiteit? Dis alles tekens van 'n ander god.

Daarom is die vraag nie net: "Waarom twyfel ek?" nie, maar: "Wat het my skat geword?" Want as die Here weer jou skat word, vind jou hart weer sy rus. Soos die Psalmis sê: "Wie het ek buiten U in die hemel? Buiten U begeer ek ook niks op die aarde nie. Al beswyk my vlees en my hart - God is die rots van my hart en my deel tot in ewigheid" (Ps. 73:25-26).

WANNEER CHRISTUS DIE MIDDELPUNT IS...

Wanneer Christus weer die middelpunt van jou hart is, kry jou siel weer 'n anker (Heb 6:19). Wanneer iets anders die middelpunt word, verander jou binnewêreld soos 'n see sonder vuurtoring - onstuiwig, rondgeslinger, vol onsekerheid. Dis hoekom afgode jou nooit rus gee nie: hulle kan jou vir 'n rukkie dra, maar hulle kan jou nie vir ewig vashou nie.

Die Here is nie wreedaardig deur ons van ons geluk te ontnem nie. Inteendeel: "Hy is die Vader van ligte, uit Wie elke goeie gawe kom" (Jak. 1:17). Maar Hy is ook wys genoeg om te weet dat niks in hierdie wêreld ewig staan nie. Alles is verganklik: liggaam, geld, posisie, aansien, selfs die kosbaarste mense om ons. "Die gedaante van hierdie wêreld gaan verby" (1 Kor. 7:31). Daarom is God se jaloesie nie kleinlik nie; dis liefde wat jou wil beskerm teen teleurstelling. Hy weet: as jy jou hart aan iets vasmaak wat nie

kan bly nie, gaan jou hart saam met dit breek. Net één ding is werklik ewig: die Here se LIEFDE.

DIE SALIGSPREKINGE

Die Koninkryk draai wêreld-etiket om. In Matteus 5:3-12 neem Jesus die wêreld se woordeboek en skryf dit oor met hemelse ink. Wat die wêreld as vervloek afmaak, noem Hy "salig". Armoede is nie 'n teken dat God jou verlaat het nie, maar 'n plek waar die Koninkryk tuis-kom: "Salig is die armes van gees, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele" (Matt. 5:3). Treur is nie 'n dooie punt van verlies nie, maar 'n poort na God se vertroosting: "Salig is die wat treur, want hulle sal vertroos word" (Matt. 5:4; vgl. Jes. 61:2-3). Sagmoedigheid is nie swaakheid nie, maar die pad na erfenis: "Salig is die sagmoediges, want hulle sal die aarde beërwe" (Matt. 5:5; vgl. Ps. 37:11). Honger en dors na geregtigheid is nie naïwiteit nie, maar 'n belofte van versadiging: "Salig is die wat honger en dors na die geregtigheid, want hulle sal versadig word" (Matt. 5:6). Vervolging is nie bewys dat God teen jou is nie, maar dat jy aan Christus behoort: "Salig is julle wanneer hulle julle beledig en vervolg... want julle loon is groot in die hemele" (Matt. 5:11-12; vgl. 1 Pet. 4:14). Jesus ontken nie pyn nie; Hy ontnem dit van die reg om jou finale identiteit te word. Hy sê jou storie word nie deur jou omstandighede geskryf nie, maar deur Sy Koninkryk-realiteit.

Die woord "salig" is Jesus se goddelike herdefinisie van lyding - 'n nuwe naam vir ou ervarings: Hy noem trane "salig" omdat daar troos op pad is (Matt. 5:4); Hy noem verlies "salig" omdat die Koninkryk jou erfenis is (Matt. 5:3, 5); Hy noem verdrukking "salig" omdat dit jou nie vernietig nie maar jou in Christus se pad inlyf (Matt. 5:10-12). Só word swaarkry nie jou graf nie, maar jou tuin vir heerlijkheid: "Want ons ligte verdrukking... bewerk vir ons 'n allesoortreffende ewige gewig van heerlijkheid" (2 Kor. 4:17-18). "Die lyding van die teenwoordige tyd weeg nie op teen die heerlijkheid wat aan ons geopenbaar sal word nie" (Rom. 8:18).

OM REG TE DINK IS OM TE OORWIN

Dokters se diagnoses help - maar kan verkeerd wees. Dokters moet siektes benoem. 'n Verkeerde naam lei egter tot 'n verkeerde behandeling. Dis hoekom tweede opinies bestaan. Die punt is nie dat ons dokters minag nie - inteendeel, God gebruik hulle. Die punt is: die regte naam maak die regte pad oop. Dieselfde geld vir jou siel en omstandighede. Baie keer benoem of diagnoseer ons

ons seisoene verkeerd: "God straf my." "Ek is verwerp." "Dis die einde." "Ek is niks werd nie." Dis soos 'n verkeerde diagnose. As jy 'n verkeerde naam op jou situasie sit, gaan jy 'n verkeerde reaksie ervaar. Jy gaan sink al is Jesus naby, omdat jy die golwe se interpretasie glo.

Jesus herskryf jou GEDAGTES in jou realiteit sodat jy kan HEERS. Wanneer Jesus jou omstandighede herskryf, wys Hy vir jou hoe jy moet regeer. Byvoorbeeld, "Hy neem nie altyd die tronk weg nie, maar Hy vat die tronk se reg om my te definieer weg." Hy leer jou om te sê: "Hierdie pyn is nie straf nie - dit is vorming. Hierdie wagtyd is nie verwerping nie - dit is voorbe-reiding. Hierdie verlies is nie die einde nie - dit is saad." Hierdie diagnose of herbenoeming is nie selfbedrog nie; dis dissipelskap. Ons leef met Christus se lens.

PRAKTIESE STAPPE

■ ERKEN die golwe: Moenie maak of dit nie seer is nie. God vra nie ontkenning nie; Hy vra waarheid. Die Psalms is vol eerlike klag (Ps. 13; Ps. 42). Klaagliedere huil hardop (Klaagl. 3). Jesus Self het getreur (Joh. 11:35). Sê: "Here, dit is seer. Dit is verwarrend. Ek is bang." Erkenning is nie ongeloof nie; dis rou materiaal vir geloof.

■ SIEN waar jou fokus is. Vra: "Watter storie vertel ek oor hierdie seisoen?" Skryf jou ou etiket neer: "Ek is alleen"; "God is kwaad"; "Dit is die einde"; "God

het my vergeet." Bring dit lig toe (Ps. 139:23-24). 'n Leuen kan net bestaan in die afwesigheid van die waarheid. Vra die Here om jou Sy perspektief te wys.

■ SKUIF jou oë terug na Christus. Loof die Here, in die geloof vir die goeie wat jy het. Sien nie wat gebeur het nie, maar wat níé gebeur het nie. Sien Sy genade! Sien Sy liefde, sien Sy wysheid, Sy heerlijkheid.

■ ONTVANG Sy liefde, vreugde en vrede! LEEF die nuwe naam uit - saam met MENSE. Maak dit prakties in gehoorsaamheid: vergewe, volhard, aanbid, bly getrou, wees vrygewig. En doen dit nie alleen nie - gemeenskap help jou fokus hou wanneer jou oë moeg raak (Gal. 6:2).

Die kruis is God se GROOTSTE herdefinisie en herskrywing van die werklikheid. Rome noem dit "nederlaag"; die skare noem dit "skande"; God noem dit "verlossing". Skuld word genade. Dood word 'n deur. Graf word 'n poort. Daarom is jou pyn nie naamlose chaos nie. In Christus kry dit 'n nuwe naam, en daardie nuwe naam maak jou nie klein nie - dit maak jou koninklik. Jy is nie 'n slagoffer wat net moet oorleef nie; jy is 'n kind van God wat moet leer regeer. Sê met 'n bewende maar volhardende hart: "Here, ek verstaan nie alles nie... maar ek kyk na U." En daardie kyk, daardie vasvat aan Jesus se Naam oor jou storm, is waar sink ophou en loop weer begin.

- Jan Oosthuizen
www.harvestercederberg.co.za

Hendrik van Graan
Susana van Graan
OPTOMETRISTS / OOGKUNDIGES
PETER MOKABALAAN 3 (VAN RIEBEECKSTRAAT 3)
Tel: (018) 294 7666 • Tel: (018) 294 7111
B. Optom: F.O.A. (S.A.) • Praktyknr./Practice No. 7027060

AGS Oase van Hoop
se
Kerssangdiens
Kom vier Jesus se geboorte saam met ons.
15 November 2026 | 18:00
Wynnestraat 18, Potchefstroom

Kunstenaars
Molen Korus • Jeanine Volschenk • Dewald Grobler
Ena Botha • Christo Venter • Mariëtte Nortjé • Adri du Toit
Impromptu o.l.v. Friedel Wolff en ander

Almal is welkom!
Toegang gratis
'n Sagte kollekte sal opgeneem word.